

givne Paalæg. Det vil jo i saa Henseende være af overveiende Betydning, hvad Stats-telegrafvæsenet i den Retning maatte anse for det Hensigtsmæssigste, men Udvalget er indtil Videre stemt for det sidste Alternativ og stiller derfor Vædringsforslaget No. 7. — Naar det i samme Stykke foreslaas, at hvor Stats-telegrafledninger ere anbragte ved offentlige Gader, Veie, Vandløb o. L., maa Træplantninger ikke foretages uden Samtykke af Telegrafvæsenet, da skjønner Udvalget ikke rettere, end at et saadant almindeligt Forbud er nødvendigt og ubilligt ligeoverfor Befolkningen, ligesom det sikkerlig vil foraarsage Stats-telegrafvæsenets Bestyrelse en hel Del unødigt Uleilighed, og det foreslaas derfor, at Bestemmelsen udgaar (Vædringsforslag No. 8).

Forslagets § 8 omhandler det Spørgsmaal, hvorvidt en Stats-telegrafledning midlertidig eller for stedse kan forlanges fjernet paa Grund af Iværksættelsen af andre Anlæg (Gas- og Vandledninger, Afløbsrør, Vandkister, Drænings- og andet Jordarbejde), og bestemmer i saa Henseende, at forsaavidt angaar private Anlæg skal i Mangel af mindelig Overenskomst Spørgsmaalet afgjøres ved en lovlig Synsforretning, hvorimod for offentlige og kommunale Anlægs Vedkommende Nødvendigheden af Ledningens Fjernelse skal anses godtgjort ved en Erklæring herom af den, der forestaar Arbeidet. Det er nu for det Første ikke klart, hvad der skal forstaaes ved „den, der forestaar Arbeidet“, om det er vedkommende kommunale Bestyrelse, eller om det er Entreprenøren (Gasmeesteren, Drænmesteren, Arkitekten osv.). Det synes naturligt at maatte være den kommunale Bestyrelse, selv om denne har overdraget Arbeidet til Andre, men ogsaa med den Indskrænkning forekommer det Udvalget betænkeligt at lægge en saadan Høiesteretsmyndighed i Hænderne paa den ene af Sagens Parter, og man stiller derfor Forslag om, at Spørgsmaalet i Mangel af mindelig Overenskomst i alle Tilfælde skal afgjøres ved Skjøn (Vædringsforslag No. 9).

Naar Forslagets § 9 andet Stykke i Henhold til Straffelovens § 138 sætter Straf af Embedsfortæbelse, eventuelt forbunden med Fængsel eller Forbedringshusarbejde, for den Telegrafembedsmand, som forsætlig tilintetgjør, underlæar eller forvansker et Telegram, eller som vidende understøtter saadan Færd, skal Udvalget i Betragtning af Forbrydelsens Bestaffenhed ikke herimod gjøre nogen Indvending. Derimod kan man ikke være enig, naar der i Paragrafens første Stykke foreslaas ubetinget samme strenge Straf for enhver Overtrædelse af Hemmeligholdelsespligten, og man kan ingenlunde godkende den Udtalelse i Bemærkningerne, at en Meddelelse til Uvedkommende om Indholdet eller endog blot Tilstedeværelsen af et Telegram er en Forbrydelse, der staar fuldstændig ved Siden af et Telegrams Forsalfkning. Det kan imidlertid tænkes, at de nævnte Forbrydelser kunne være lige store, og Udvalget skal derfor kun foreslaa, at der gives Domstolene et større Spillerum (Vædringsforslag Nr. 10).

I Henhold til Foranstaaende stiller Udvalget følgende

Vædringsforslag:

ad § 1.

- 1) I første Stykke anden og tredje Linie udgaar: „Telefonanlæg — Meddelelsesmidler“.

Saafrømt dette Vædringsforslag vedtages, udgaar:

i § 2 anden Linie „eller lignende“,

i § 3 a. „og lignende“,

i § 3 b. „og lignende“,

hvorhos i § 1 sidste Linie „Anlæg af ovenansførte Art“ forandres til „saadanne Anlæg“.

ad § 2.

- 2) 4de og 5te Linie: „saavel — Nr.“ udgaa, og istedetfor sættes: „disse Eier i Forhold til den Brug, der maatte